

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

uim@uim.dk og pcb@uim.dk

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP
Borgergade 10, 3.sal
DK-1300 København K
Tlf: 3373 5000
www.flygtning.dk

15.februar 2018

Høringssvar i anledning af forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.).

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 19. januar 2018 fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag til Dansk Flygtningehjælp med anmodning om at eventuelle bemærkninger fremsendes senest den 16. februar 2018.

Dansk Flygtningehjælp sætter pris på muligheden for at fremkomme med bemærkninger.

Dansk Flygtningehjælp kan henholde sig til bemærkningerne i vores tidligere afgivne høringssvar af 7. november 2014, 22. december 2015 og 8. august 2017.

Dansk Flygtningehjælp havde gerne set, at de med lov nr. 153 af 18. februar 2015 og lov nr. 102 af 3. februar 2016 indførte ændringer i udlændingeloven nu blev justeret.

Særligt finder Dansk Flygtningehjælp, at der på følgende punkter burde justeres i de gældende regler:

- Retten til familiesammenføring for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, bør justeres, så disse opnår samme ret til familiesammenføring, som andre flygtninge.
- Reglerne om inddragelse/nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser meddelt efter § 7, stk. 2 og 3 bør justeres, så der ikke

kan ske inddragelse, hvis situationen i hjemlandet fortsat er alvorlig og kan betegnes som skrøbelig og uforudsigelig.

Dertil skal Dansk Flygtningehjælp opfordre til, at der foretages en grundigere undersøgelse af, hvorvidt reglerne om inddragelse allerede var ændret i 2010 – eller om ændringen reelt først fandt sted i 2015, og således alene burde finde anvendelse i forhold til opholdstilladelser meddelt efter 14. november 2014.

Retten til familiesammenføring

Retten til familieliv er en grundlæggende menneskeret, som bl.a. er beskyttet i den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8. Når mennesker må flygte fører det meget ofte til at familier bliver adskilt. For flygtninge er retten til familieliv derfor ofte illusorisk uden retten til familiesammenføring.

Det fremgår af Røde Kors' bemærkninger i evalueringen, at udsigten til ikke at kunne få familiesammenføring førend efter tidligst tre år, får nogle asylansøgere til at fratage deres asylansøgning og vende tilbage til hjemlandet på trods af den dermed forbundne risiko. Dansk Flygtningehjælp kender til lignende historier. For mange mennesker er deres egen sikkerhed sekundær i forhold til sikkerheden for deres nærmeste familie, og i forhold til udsigten til mange års adskillelse fra den nærmeste familie.

Som både Dansk Flygtningehjælp og flere andre har påpeget er genforeningen med den nærmeste familie desuden helt afgørende for en vellykket integration af flygtninge i Danmark. Udlændinge- og Integrationsministeriet ses ikke i evalueringen at være uenig i, at reglerne om midlertidig opholdstilladelse medfører negative konsekvenser, herunder i forhold til integrationen.

Det fremgår flere gange i både lovforslaget og evalueringen, at det er vigtigt, at integrationen kan lykkes, samt at man ønsker at yde beskyttelse til de mennesker, som har behov herfor.

I lyset af den helt afgørende betydning genforeningen med familie har *både* i forhold til, om en flygtning reelt kan nyde den beskyttelse, som han/hun er blevet tildelt og for om integrationen faktisk kan lykkes, finder Dansk Flygtningehjælp, at flygtninge med beskyttelse efter § 7, stk. 3 burde have adgang til familiesammenføring umiddelbart efter at være blevet meddelt opholdstilladelse.

Reglerne om inddragelse/nægtelse af forlængelse

Efter de gældende regler kan der ske inddragelse/nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen for flygtninge med opholdstilladelse efter § 7, stk. 2 eller 3, uanset, sikkerhedssituationen i hjemlandet fortsat er alvorlig og kan betegnes som skrøbelig og uforudsigelig.

For flygtninge med opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 er kravene derimod, at der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

De to grupper af flygtninge har imidlertid samme behov for stabilitet og en varig løsning på deres situation, og de har samme behov for ikke at blive sendt tilbage til forhold i deres hjemland, der indebærer at de meget hurtigt igen kan komme i en situation, hvor de bliver nødt til at flygte. At sende personer, der for nylig har været nødt til at flygte, tilbage til en så usikker situation er ikke på nogen måder rimeligt overfor den enkelte.

Tilbagesendelse af et større antal personer til et land, der måske efter flere års konflikt og krise fortsat befinder sig i en situation, der er skrøbelig og uforudsigelig, indebærer desuden en risiko for at situationen i landet bliver yderligere destabiliseret i en grad, så et stort antal mennesker på ny drives på flugt.

Dansk Flygtningehjælp er desuden enig med Institut for Menneskerettigheder i, at muligheden for udsendelse inden for en rimelig frist bør være en forudsætning for inddragelse/nægtelse af forlængelse. Uanset at de pågældende personer har pligt til, hvis deres opholdstilladelse inddrages, selv at udrejse, bør lovgiver forholde sig til virkeligheden. Virkeligheden er, at mange flygtninge, hvis opholdstilladelse er blevet inddraget, ikke rejser frivilligt – mange er fortsat bange for at vende hjem, mens andre er faldet godt til i Danmark og er bekymrede for, hvordan de skal klare sig i et hjemland præget af års konflikt og usikkerhed. Hvis udsendelse ikke er praktisk muligt, er der derfor en klar risiko for, at mange ender i en fastlåst og udsigtsløs situation på et dansk udrejsecenter.

Undersøgelse af hvorvidt reglerne om inddragelse allerede var ændret i 2010 eller om ændringen faktisk først fandt sted i 2015.

I forarbejderne til lov nr. 572 af 31. maj 2010 fremgår det af pkt. 7,3, at "Som i dag skal der således også fremover ved afgørelser om eventuel inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 7,

stk. 1, tages stilling til, om der er sket så fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet, at opholdstilladelsen kan inddrages, hvis inddragelse overvejes som følge af ændringer i de generelle forhold i hjemlandet." (Bem. S. 79)

Videre samme sted fremgår det, at: "*Som det allerede gælder i dag*, skal der ved afgørelser om eventuel inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7 tages stilling til, om udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet vil risikere dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, dvs. overgreb, der er omfattet af EMRK artikel 3 og dennes 6. Tillægsprotokol eller FN's Torturkonventions artikel 3. Disse bestemmelser er absolutte og gælder således, uanset om udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, (konventionsstatus) eller § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus)."

"*Som det allerede gælder i dag*": Der sker altså ikke nogen ændring i, at der for § 7, stk. 1 tilladelserne skal være tale om fundamentale, stabile og varige ændringer, og der sker heller ikke nogen ændring i, at der hverken for § 7, stk. 1 eller § 7, stk. 2 tilladelserne ikke må være risiko for art. 3 krænkelser. Men der står ikke, at der dermed for § 7, stk. 2 tilladelserne **ikke** længere skal laves en vurdering af om ændringerne er fundamentale, stabile og varige. Faktisk står der intet om, at der skal ske ændringer i praksis på dette område.

Lov nr. 572 af 31. maj 2010 indeholder i øvrigt ikke ændringer af de almindelige bestemmelser i § 19, stk. 1, om inddragelse.

Det er dermed vanskeligt at se, at der med lov nr. 572 indførtes ændringer i reglerne om at inddragelse af § 7, stk. 2 tilladelser forudsatte fundamentale, stabile og varige ændringer.

På daværende tidspunkt må det siges at have været en helt fast praksis og generel opfattelse, at inddragelse af § 7, stk. 2, såvel som § 7, stk. 1 tilladelser forudsatte fundamentale, stabile og varige ændringer.

Der ses heller ikke i høringssvar eller andre steder vedr. lov nr. 572, at have været nogen form for diskussion af, at der blev foretaget en ændring af reglerne om inddragelse af opholdstilladelse for personer med § 7, stk. 2 tilladelse.

I bemærkningerne til lov nr. 572 henvises til, at § 19, stk. 1, nr. 1, senest er affattet ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. I bemærkningerne til lov

nr. 365 ses der ikke, for så vidt angår de skærpede regler om inddragelse, at være foretaget nogen skelnen mellem opholdstilladelser efter § 7, stk. 1 og 2.

I Flygtningenævnets beretning for 2013 udgivet i sommeren 2014 står der vedrørende inddragelse: "Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1... skal administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1C." (s. 234).

Ifølge oplysninger fra Flygtningenævnet (spørgsmål 960 fra 13. oktober 2016) har nævnet ikke på noget tidspunkt hverken før eller efter 2010 truffet afgørelser om inddragelse af § 7, stk. 2 tilladelser uden at inddrage art. 1C. Så vidt vides har Udlændingestyrelsen heller ikke på noget tidspunkt før 2016 forsøgt at inddrage § 7, stk. 2 tilladelser uden at inddrage art. 1C.

Det er først efter vedtagelsen af lov nr. 153 af 18. februar 2015, at Flygtningenævnet i den årlige beretning vedrørende inddragelse skriver, at "For så vidt angår konventionsflygtninge skal udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1... administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1C." (Beretningen for 2014, udgivet i sommeren 2015 s. 289).

Dansk Flygtningehjælp mener på dette grundlag, at der er meget der tyder på, at der først med lov nr. 153 af 18. februar 2015 er sket en ændring i retstilstanden.

Som det ligeledes fremgår af vores høringssvar af 7. november 2014 finder Dansk Flygtningehjælp, at der med lov nr. 153 er tale om en ændring i retstilstanden, og ikke blot en præcisering, og at ændringen derfor ikke bør få betydning for flygtninge, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse før lovforslagets fremsættelse. Vi finder, at der bør foretages en nærmere undersøgelse af dette spørgsmål.

Med venlig hilsen,

Christian Friis Bach
General Sekretær
Dansk Flygtningehjælp